

กฎแห่งกรรม
เล่มที่ 5 ภาค ชิวประวัติ

เรื่อง เทวดา กับ การสวดมนต์

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี
หลวงพ่ोजรัญ จิตฺตมฺโม

คณะผู้จัดทำ <http://www.jarun.org/contact-webmaster.html>
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เล่มนี้จัดทำเพื่อเผยแพร่เป็นธรรมทานเพื่ออุทิศส่วนกุศล
ให้แก่ บรรพบุรุษ บิดา มารดา ญาติสนิท มิตรสหาย
ผู้มีพระคุณ ครูอุปัชฌาย์ อาจารย์ เจ้ากรรมนายเวรทุกภพ ทุกชาติ

เทวดา กับ การสวดมนต์

“หลวงพ่อกับ กระผมอยากทราบความคิดเห็นของหลวงพ่ที่มีต่อเทวดาที่เขาสวดชุมนุมเทวดานั้น จะมีจริงหรือไม่” หลวงพ่ोजรัญท่านตอบในทันทีว่า “อาตมาเชื่อ ทำไม่จึงเชื่อ อาตมาจะเล่าให้ฟัง”

แต่เดิมนั้นอาตมาไม่เคยเชื่อเรื่องเทวดา เพราะอาตมาไม่เคยสัมผัสนี้ แล้วอาตมาจะไปเชื่ออย่างไร ในเมื่อแม่ชีก่อนทอง ปานเณร อายุ ๘๗ ปี มาบอกกับอาตมาว่า เทวดามาสอนสวดมนต์

แม่ชียาเรียนกรรมฐาน อาตมาสอนให้เดินจงกรม ให้พิจารณาเห็นหนอ แต่แม่ชียาเดินจงกรมแล้วไปคิดถึงเทวดา ไปฟัง เทวดาเข้า เทวดาก็มา แยกเก็บเจียบไว้ แต่แล้วในที่สุดแยกเก็บไม่ไหวต้องการให้มีใครสักคนได้รับรู้เอาไว้ แกจึงมาบอกอาตมาว่า

“หลวงพ่ ดิฉันเห็นเทวดาเจ้าคะ มาสอนสวดมนต์ให้ด้วยเจ้าคะ”

“เทวดาที่ไหนกับแม่ชียา อาตมา ไม่เชื่อหรอก”

แต่แม่ชียาก็ว่าไม่ได้โกหก อาตมาถามว่า “เทวดามาตอนไหนแล้ว” แม่ชียาบอกว่า

“พอดิฉัน ได้ยี่นาฬิกาตี ๑๒ เป็นเวลาเที่ยงคืนเทวดาก็ปรากฏให้ดิฉันเห็น ไม่ได้มาแปลนะคะ มาสอนให้ดิฉันสวดมนต์ บทเมตตาใหญ่ ดิฉันจึงสวดได้”

อาตมาก็บอกให้แม่ชียาไปถามเทวดาว่าอยู่ที่ไหน วันรุ่งขึ้นแม่ชียาก็มาเล่าให้ฟังว่า เทวดาอยู่ที่ต้นพิกุล ต้นพิกุลที่วานี้ อาตมาถามผู้เขี้ยวชายดูด้านต้นไม้ เช่นหลวงสมานวนกิจ อธิบติกรมป่าไม่มาที่นี่ ในตอนที่แม่ชียาเห็นเทวดา ประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๐ หลวงสมานฯ ว่า อายุกว่า ๑,๐๐๐ ปี เทวดาบอกแม่ชียา เดิมอยู่บนสวรรค์ แล้วละเมียดกฏต่อนางฟ้าจึงถูกให้ลงมาอาศัยวิมานต้นพิกุลอยู่จนกว่าจะหมดกรรม แล้วก็บอกว่าเวลาเอาไวชัดเจน อาตมาก็จดไว้แล้วก็ป็นจริง พอถึงเวลาก็เหมือนที่เทวดาให้สังเกตสังกา

อาตมาก็ให้แม่ชียาไปถามเทวดาว่า ไปชวนมนุษย์สวดมนต์ทุกบ้านหรือไม่ เพราะอาตมาเริ่มจะเชื่อ เพราะบทเมตตาใหญ่ที่แม่ชียาสวดนี้ อาตมาไปหาที่ไหน ๆ ก็ไม่เจอ จนกระทั่งไปรู้ว่า สมเด็จพระสังฆราช (แพ) วัดสุทัศน์ ได้นำเอาไปต่อท้ายพุทธมนต์ พุทธาภิเษก และตำรับนั้นไปตกอยู่กับ พระครูมูล วัดสุทัศน์ฯ พระครูมูลนี้เป็นศิษย์สมเด็จพระสังฆราชแพนะ ทำสมเด็จเนื้อผงดี มากนะ มีละก็เก็บเอาไว้ให้ดีเชียย

อาตมาไปขอตำรับมาตรวจสอบที่วัด ท่านพระครูมูลบอกว่าไม่ได้ ๆ ตำรับนี้ของอาจารย์ อาตมาให้ใครยืมไม่ได้ อาตมาก็บอกว่าไม่ได้เอาไปเลย แต่จะเอาไปสอบทานอะไรหน่อย แล้วก็เล่าความจริงให้ท่านฟัง ท่านก็ใจอ่อนบอกว่า เอาเอาไปเถอะ ให้ยืมเจ็ดวัน แล้วเอามาส่งคืนนะ อาตมาก็เอามาเป็นตัวอย่างทั้งนั้น อาตมาก็บอกแม่ชียา มาท่องให้อาตมาฟังหน่อย แม่ชียาก็เริ่มท่อง ก็ก็อายุ ๘๗ แล้วนั้นะ ก็ยานางกว่าจะหลุดออกมาได้ตามประสาคนแก่

โยมเชื่อไหมล่ะว่า แม่ชีก่อนทอง คนนี้เป็นคนไม่รู้หนังสือ อ่านหนังสือไม่ออก ตัวขอมยังไม่กระดิกใหญ่ แล้วเมตตาใหญ่ที่แกท่อง อาตมาก็ไม่เคยเห็นมาก่อน แกท่องด้วยความมั่นใจ อาตมาสอบกับต้นฉบับขอมของท่านพระครูมูล ปรากฏว่าวังรู้ไหม โยม

“ตั้งแตตัวแรกจนตัวสุดท้าย ไม่มีผิดเลย”

อาตมาถามว่าเทวดาไปชวนคนสวดมนต์ทุกบ้านหรือเปล่า เทวดาบอกกับแม่ชียาว่า

“เปล่า บ้านไหนจัดที่ขามิได้จะหมู่ มีพระพุทธรูปตั้งไว้ แล้วเจ้าของบ้านสวดมนต์ เทวดาก็มาร่วมสวดมนต์ด้วย พระพุทธรูปเหล่านั้น ที่ไม่ได้เข้าพิธีอะไร เขามาบูชาจากเสาชิงช้า หากเจ้าของบ้านเอามาสวดมนต์ไหว้พระทุกวันด้วยใจศรัทธา เทวดามาสวดมนต์ หนักเข้าก็เลยเข้าสิงรักษาองค์พระเอาไว้ ก็เลยศักดิ์สิทธิ์ใหญ่ ทำให้เกิดสิริมงคลในครัวเรือน

หลวงพ่พระพุทธโสธรนั้น คนกราบไหว้บูชากันมากเลยมีเทวดามารักษา ๑๖ องค์ ทำให้เกิดอภินิหารนานาประการ พระพุทธรูปสำคัญ ๆ ก็มีเทวดารักษาทั้งนั้นแหละ

เทวดาท่านว่าอย่างนั้นและเทวดาก็ว่าบ้านไหนมีพระพุทธรูปแต่ตั้งโชว์ เทวดาก็ไม่ไปสวดมนต์ เพราะร้อยวันพันปีไม่เคยทำวัตรสวดมนต์ เทวดาก็ไม่มา ผ่านเลยไปเลย มาไม่ลงมาสวดมนต์ คนเราก็มืดตา รักษา คนดีมีศีลธรรม เทวดาที่เป็นบัณฑิตรักษา ถ้าคนชั่วชั่วเหล่ามากมายทำชั่ว เทวดาพาลพวกมิจฉาชีวก็น่ารักษา

อาตมาถามต่อไปว่าแล้ว “เวลาพระสักเคานะจะรูป เทวดาลงมาหรือไม่” เทวดาว่า “รีบลงมา เทวดาบั้นเทิดมาก่อน พอเห็นเจ้าภาพกินเหล้าเมาหัวกันในงานบุญก็เบ้หน้าแล้วกลับ เทวดาพาลก็เข้ามาแทนที่เลยเกิดเรื่องเกิดราวตามนั้นแหละ

ดอน เจดีย์

จาก น.ส.พ. มหัตจรรย์

.....